

Veneris legation
och Astrildz
jägerij, då hans
Kongl. Maij:tz vår
allernådi...

Agrell, Johan,

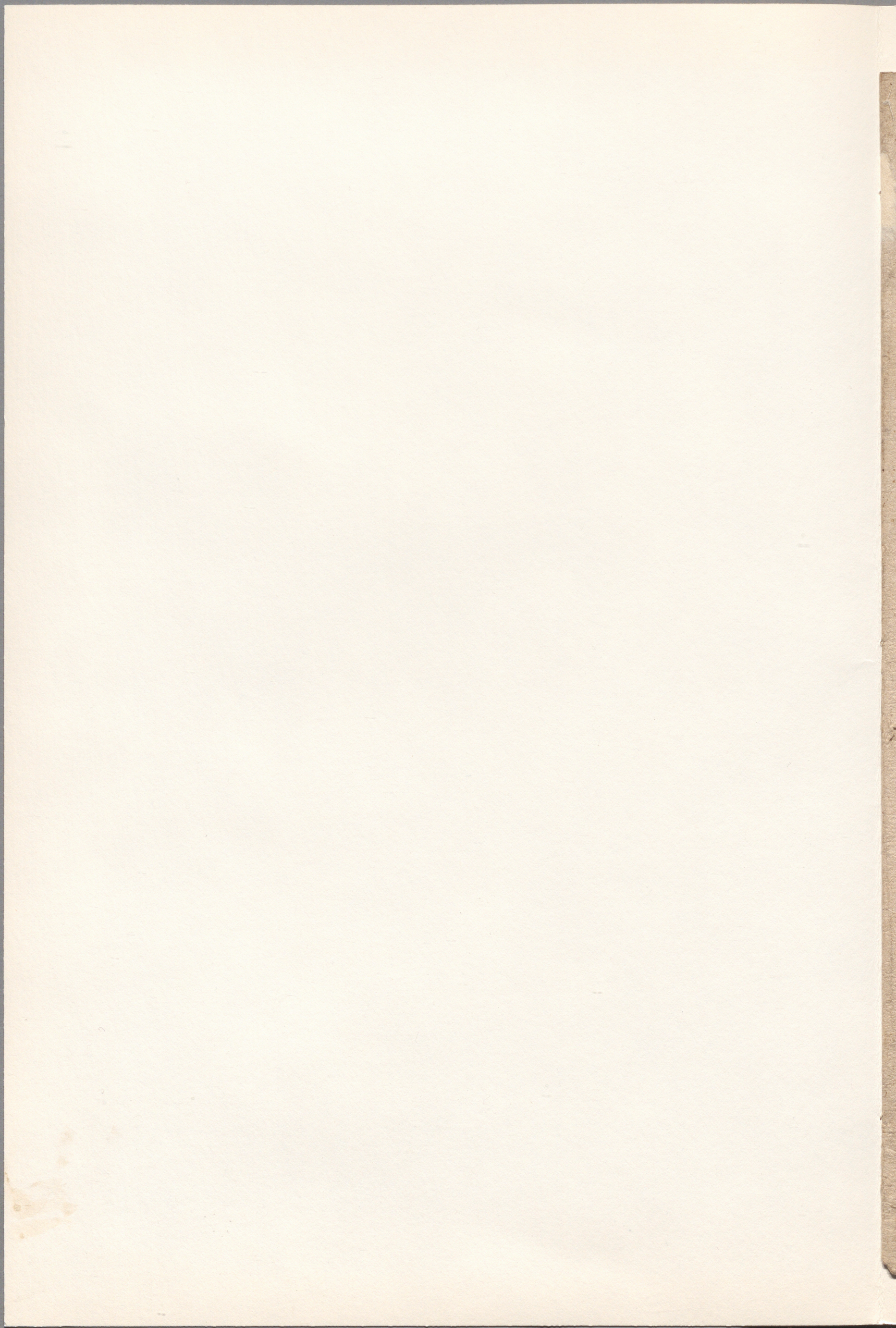
82 Aa 7 23

National Library
of Sweden

PAULIN, C., o.
FÄSTING, M.
1698

[Elmbladhska samlingen. 23.]
82 Aa 7:23.

Veneris Legation
Och
Astrildz Jägeris/

Då
Hans Kongl: Maj:z wår Allernådigste Konungz Tro. Tie-
nare och Advocat-Fiscalen uti Kongl: Hoffrätten i Åbo

Den
Ehreborne och Högwälachtade Herren/

Herz **S N A R S**

P A U L I N

S R U D S M M S N

Samt den

Ehreborne och af alla Dygder zyrade Jungfru/

Jungf: **M N A R S M**

M N S D S M B

S R U D S N

Efter Gudz Allwijsa Skickelse / samt de fines å bägge sidor
förnöjeliga Beleswan / i ett Ehrebart och på Dygden grundade Echta- för-
bund sig med hwarannan Christl. inlåto / och sin angenäma Heders- Dag / så-
som en önskelig Fulbordan af deras lofliga och i hast fattade Upsåt hu-
gneligen begingo / hwilket skedde med wanlige Ceremonier, i

Å B D den 3. Februarii, Anno 1698.

Af Contrahenternas Tienstberedde Wist och offererade

Som Moses of förtäl
Af Adams Sjödorees/
När Gud det serfikt tog/
Then första Dwinna bleff/

Esj under at ännu
Til Manfolet Dwinfolk längtar/
Swad förra sammansatt /
Det åter samman läncftar.

U har Fru Venus sändt / sin Son med gylland' Wingar /
Astrild, som snabb saar kring / hoos mängen Gunst betingar /
Ut han med skäcktan sin och skarpa Pissar på /
Nedskjuta monde frött / hwar helst han kunde få
En hind: i kysthees Hielm den är nu skutin bleswen /
Doch bles des Panzar ej nu hwarcken bränd ell restwen /
Hon dock med mycken hast / inkom uti hans Nät /
Som han had' gylrat uth: här mer mig säja låt!

Astrild fast listelig / sin Moder oåhtfrågat /
Sin Boga spände opp / en Drabbning han will wåga;
Sin Bogas söta Gift / i Hiertat han sköt inn
Hwaraff en älskogz Brunst / bles tänd' i Siäl och Sinn.
Då denne unders - Pilt sitt Speel seer: han kringfarer /
Och samlar Pisslar fleer / sin Skott han dock ej sparer /
Förn han seer Blodet warmt / kringfåras om den himn:
Som friske Andar tar / och Hiertat sluter inn;
Då rörer han omkring / med sine Blödde tänger /
Med ett fast Hielte Mod. Hwem kan då motstå länger ?
Seen giutes Olla in / uti den Eld och Dunst /
Ut äntlig brister löst i Brand och Kärlekz Brunst.
Hwad wil man då så högt / på Astrildz Macht sig undra ?
Ty han omfalla torde och ofta wågat plundra /
Med Bog och Pisslar sin / the höga Gudars Huus /
Uthan allarm och Sny af Segerwapens Suus.
Det weet self Jupiter som måst för Astrild buga /
Då han med machten wist / emot sig intet duga /
De andra Gudars Macht: och Jovis Tor-wiggz Braak
Uhr Handen wryda dierfz: alt uthan Dunder kraack.
Fast mindre under är: det Jordzens Barn och Skara
Och spake Nympher all / hans tyrannij ehfara /
Satyrer / Drvader / samt Sogz Gudinnor all /
De warias i hans Nät / de fångas i hans Skall.
Han håller ock sin Jacht / bland Jungfrur / Damor läcka /
Och smyger gerna in i Klöster Hwalswen täcka /
Der Phæbi Strålar warm ey hinna genom gää
Der weet Cupido grant / hwar Wrinckel och hwar Wraä.
Han träffar ofta dem alt in om Klöster Murar /
Der han på deras Drift och Snylor listigt lurar /
Hoo hållt wil nåka det? han må i widrigt Fall /
Til witne draga fram / wår Advocat - Fiscal,
Med honom så widt har / Her Astrild Spelet drifwit /
Ut Venus helat wål / hans Hierta som wardt rifwit /
Ut Astrildz skarpa Piss / den han med Bogan spänd
Uthsköt: der Cupido en kärlekz Fackla tändt
Nu här: hwars Strålar skijn / af Skönheet af kystt Sinne /
Ut Fromheet / Dygder fleer / som Hiertat håller inne.
Hör nu Her Brudgum hör! Hwad kan han göra mehr ?
Han skaffat har Ehr Brud / som Frögd och Hugnad geer.
Men ett änn Ehr til Tienst / Cupido giöra achtar /
Det först A gään til Sång / tillår han Dören sachta;
Och sedan drifwer på / det Hesper sticker fram /
Uhr Skogen Strålar sin; alt in til Eder Flam.
Se'n wil ock Astrild töst / från Eder affskied taga /
Men kring om Eder först / ett guld - Sparlakan draga.

Aliud.

 Uod fuit in votis tibi sic PAULINE beate,
 Dudum, pro meritis nunc dabit hic e dies.
 Optasti sociam notam probitate parentum,
 En! tibi qua eximio condecorata bonis!
 Rem facis ergo DEO gratam sponse optime, casti,
 Vincula dum lecti casta subire paras.
 En tibi amanda datur casto qua est corde MARIA,
 Praesidium curis ipsa futura tuis,
 Hanc, igitur castus, castam complectere Majam
 Hanc, castus, castam, quò redameris, ama!
 'ccidit egregio, dignissima Maja marito,
 Non sine consilio, non sine mente DEI.
 unt etenim similes, animis & moribus aequè,
 Sunt probitate ambo, sunt pietate pares.
 Delicias pariet summas Neonymphe adamande,
 Ista marita tibi gaudia summa dabis.
 Te recreare vales? recreabit: ludere? ludet:
 Basia ferre? feres: esse beatus? eris.
 Ergo felici sub sidere jungite dextras,
 Vir tali dignus, virgoque digna viro.
 Vivite longavi, serventur vincula amoris
 Casta, nihil solvat mors nisi sera, precor!
 Hinc & caelestem demum conscendere collem,
 Et sine fine piis semper in esse choris.
 Hoc precor ex animo, qui Majestate coruscet,
 Trinunà, votis annuat ipse meus!!

En Gåta til Jungfruerna.

 Ut jag en Blod och Rött / en Märg och Andra drar
 Jag är doch allom iöt: Ti starckieel mycket snar /
 Jag har nu min Tilvift / i detta Giasibodz Lag:
 Mång Jungfru med stoor List / ti mig har sitt Behag.
 Hoos Man'olet är jag måst / ty de mig älska högt /
 Jag är en rolig Gias / och leeker sällan nögt /
 Om jag en ögon bär / en Armar / Händer lär /
 Jag tell är Jungfrur kär / när jag Tilfalle får /
 Fast uppenbart de en / mig smaka med sin Mund /
 I Löndom de mig nen / knapt gifwa någon Stund /
 Ty ingen Dam försann / i detta Brudhuus är /
 Som icke weta kan / och der om Witne bär.
 Ut hon för en Minut / har mig wist smakt och kändt /
 Och mig förutan Bruut med sina Händer wändt /
 Giff nu D Jungfru skön hwad för en ting jag är /
 Det wara skal Ehr Löd / en Man / den Guld beskär /
 Jag är i sanning gill / det i mig emotta /
 Ty jag nu leka wil och lustigt Sinne haa /
 Den Dam som gifvar på hwad Gåtan sig nu wil /
 Hon täckt; doch en försinå sin Wån här kyssa til.
 Skul hända säger jag / at Jungfrun blifwer hött /
 Så lyder allmen Lag / det blir med ingo bött.

JOHAN AGRELL

